

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 9.Pf.20.697/2025/10-II.

A felperes:

RFE/RL, Inc. Magyarországi Közvetlen Kereskedelmi Képviselőlet
1051 Budapest, Dorottya utca 1.

A felperes képviselője:

dr. Hüttl Tivadar ügyvéd
1136 Budapest, Tátra utca 15/B. I/1.

Az alperes:

Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal
1054 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky út 52.

Az alperes képviselője:

dr. Hoschek Livia kamarai jogtanácsos

A per tárgya: közérdekű adat kiadása

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 25.P.22.964/2025/7.

A fellebbezést benyújtó fél: alperes

Í t é l e t

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 300.000 (háromszázezer) forint + áfa másodfokú perköltséget.

Az eljárás illetékmentes.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy adja ki a felperes elektronikus levélcímére a 2025. évre vonatkozó koncesszori alvállalkozók indokolt költségeinek mértékét a kiterjesztett gyártói felelősségi intézményi alrendszerhez kapcsolódó hulladékgazdálkodási tevékenységenként, az alábbi díjkódok szerinti bontásban:
- Műanyag csomagolás (M01),
 - Papír és karton csomagolás (P01),
 - Fém csomagolás (V01),
 - Fa csomagolás (F01),
 - Textil csomagolás (C01),
 - Üveg csomagolás (U01),
 - Társított, összetett csomagolás (K01),
 - Egyéb anyagú csomagolás (X01),
 - Egyes használatos műanyagtermék (SUP01),
 - Elektromos és elektronikus berendezés: Hőcserélő berendezés (E01),
 - Elektromos és elektronikus berendezés: Képernyő, monitor és olyan berendezés, amely 100 cm²-nél nagyobb felszínű képernyőt tartalmaz (E02),
 - Elektromos és elektronikus berendezés: Lámpa (ideértve a LED lámpát és a gázkisülésű lámpát) (E03),
 - Elektromos és elektronikus berendezés: Nagygép és nagyméretű világítótest (amelynek bármely külső mérete meghaladja az 50 cm-t) a fotovoltaikus panel kivételével (E04),
 - Elektromos és elektronikus berendezés: Fotovoltaikus panel (E05),
 - Elektromos és elektronikus berendezés: Kiszámítógépes berendezés, kisméretű világítótest, kisméretű számítástechnikai berendezés és távközlési berendezés (amelynek egyik külső mérete sem haladja meg az 50 cm-t) (E06),
 - Hordozható elem és akkumulátor (A01),
 - Ipari elem és akkumulátor (A02),
 - Gépjármű elem és akkumulátor (A03),
 - Gépjármű (J01),
 - Gumiabroncs (G01),
 - Irodai papír (I01),
 - Reklámhordozó papír (R01),
 - Textiltermék (T01),
 - Bútor fából (B01).
- Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 444.500 forint perköltséget, és megállapította, hogy az eljárás illetékmentes.
- [2] A felperes a keresetét az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdésére és az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Infotv.) 3. § 5. pontjára, 26. § (1) bekezdésére, 28. § (1) bekezdésére és 30. § (2) és (3) bekezdésére alapította.
- [3] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte az Infotv. 27. § (6) bekezdésére hivatkozva. Egyrészt előadta, hogy a kiadni kért adatok további jövőbeli döntés megalapozását szolgálják, másrészt hivatkozott a feladat- és hatáskörének illetéktelen külső befolyástól mentes ellátása veszélyeztettségére.
- [4] Az elsőfokú bíróság hangsúlyozta, a per érdeme szempontjából nem bír relevanciával, de a felek előadására tekintettel rögzíti, hogy az adatigénylés benyújtásával keletkező alapjogi jogviszony nem vonható a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) szabályozásának hatálya alá, így arra a Ptk. határidők számítására irányadó szabályai sem

alkalmazhatóak. Ennek következtében az adatközlésre nyitva álló határidő nem a munkaszüneti napot követő első munkanapon jár le, ezért az alperes késedelmesen teljesítette az adatigénylést. Ettől függetlenül a keresetindítási határidő megtartott volt.

- [5] Az alperes – előadása szerint az Infotv. 27. § (5) bekezdése alapján végzett érdekmérlegelési tesztjének első elemeként – vitatta, hogy a felperes által kiadni kért adatok közérdekű adatnak minősülnek-e. A bíróság megállapította, hogy az alperes a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalról szóló 2013. évi XXII. törvény 1. § (1) bekezdése értelmében az állam villamosenergia-, földgáz- és távhőellátással, vízközmű-szolgáltatással, valamint állami hulladékgazdálkodási közfeladat díjszabályozásának előkészítésével kapcsolatos feladatait ellátó szerv. Ilyen módon az alperes közfeladatot ellátó szerv, a felperes pedig az alperes hulladékgazdálkodási díjszabályozásának előkészítésével kapcsolatos közfeladatával összefüggésben keletkezett adatokat kért, így a perbeli adatok az Infotv. 3. § 5. pontja értelmében közérdekűnek minősülnek.
- [6] Ezt követően az elsőfokú bíróság vizsgálta, hogy az adatok további jövőbeli döntés megalapozását szolgálják-e. Ennek indokolásaképpen az alperes azt jelölte meg, hogy az adatokat a 16/2022. (XII. 21.) MEKH rendelet (keretrendelet) 11. § (2)-(3) bekezdéseiben meghatározott tételes eszköz- és költségfelülvizsgálatot követő korrekciós döntés során fogja felhasználni 2026. évben. Az Infotv. rendelkezéseiből következően – melyet a bírói gyakorlat is megerősített (Fővárosi Ítéletábra 32.Pf.20.913/2018/4-II., BDT2019. 3988) az újabb döntést előkészítő adat minőségre hivatkozást az Infotv. 27. § (5) bekezdése tölti meg tartalommal, tehát ilyen esetben a jövőbeli döntésre vetítve kell elvégezni az Infotv. 27. § (5) bekezdése szerinti mérlegelést, amely során szembe kell állítani az adatok megismeréséhez és a megismerhetőség kizárásához fűződő közérdeket. Az alperes az ellenkérelmében a megtagadás másodlagos és harmadlagos okai közt gyakorlatilag ennek az érdekmérlegelési tesztnek a szempontjaira hivatkozott. Egyrészt azt adta elő, hogy olyan képlékeny adatokról van szó, amelyek nyilvánosságra kerülésükkel befolyásolhatják a hulladékgazdálkodási piacot, másrészt a jövőbeli korrekció ténye az adatok megismerése következtében hátrányosan érintené a piac szereplői közötti versenyt. Az elsőfokú bíróság osztotta az alperesnek azt a nézetét, mely szerint a koncesszori alvállalkozók indokolt költségei képlékeny adatokra, részben a koncessziós társaság éves üzleti tervében meghatározott becsült költségekre alapulnak. Ugyanakkor az alperes a keretrendelet 29. § (1) bekezdésében maga határozta meg az indokolt költségek megállapításának szempontjait. Az alperes a saját maga által hozott, magára kötelező normával nem szabhat gátat az információs szabadságnak még akkor sem, ha a döntését képlékeny adatok figyelembevételéhez kötötte. Ezért a konkuráló érdekek közötti mérlegelés, az alperes hivatkozásával szemben, az adatok megismeréséhez fűződő közérdek irányába billen. Az alperes arra is hivatkozott, hogy a koncesszori indokolt költségek jövőbeli korrekciójának ténye az adatok kiadása esetén a hulladékgazdálkodási piac szereplői közötti versenyt hátrányosan érintené, azonban az alperes ezt az állítását nem alapozta meg. Ez a feltevés már azért is fikciós, mivel a hulladékgazdálkodási piac egyszereplős, kizárólag a MOHU MOL Hulladékgazdálkodási Zrt.-re (MOHU) korlátozott. Ez a gazdasági társaság természetesen szerződhet alvállalkozókkal, azonban általánosságban a kiadni kért adatok megismeréséből következő piaci árfelhajtó hatás, a jövőbeli tárgyalási pozíció elnehezülésére hivatkozás nem minősül még csak kellően konkrét tényelőadásnak sem, de az információs szabadsághoz fűződő alapjog érvényesülése eleve nem korlátozható a verseny tisztaságára, az esélyegyenlőség biztosítására hivatkozással (Kúria Pfv.IV.21.124/2023/17.). Ezért e körülmény megítélése alapjául nem merült fel olyan ténykérdés, ami bizonyítása szorult volna. Egyébként a zártan csatolt számsor ilyenre nem is lett volna alkalmas, hiszen az összeg nagysága önmagában nem jelent olyan tény, ami versenyhátrányhoz vezethetne. Összességében tehát az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a MOHU és a MOHU-val gazdasági kapcsolatban lévő alvállalkozók piaci helyzete nem jelent olyan

érdeket, amely csorbíthatná az adatok megismeréséhez fűződő közérdeket.

- [7] Az elsőfokú bíróságnak abban is állást kellett foglalnia, hogy az alperes jogszerűen utasította-e el a közérdekű adatok megismerése iránti igényt az Infotv. 27. § (6) bekezdés második fordulatára hivatkozással, mely szerint az adatok megismerése a közfeladatot ellátó szerv feladat- és hatáskörének illetéktelen külső befolyástól mentes ellátását veszélyeztetné. Az alperes ilyen veszélyként a Hulladékgyűjtők Országos Szövetsége (HOSZ) által korábban publikált, alperest kritizáló cikkére hivatkozott. Az alperes azonban egy közfeladatot ellátó, közhatalmi pozíciót betöltő szervezet, így természetes, hogy a nyilvánosság figyelme időről-időre rá terelődhet, ellenőrizhetik, számonkérhetik vagy kritizálhatják. Ahhoz azonban, hogy az Infotv. 27. § (6) bekezdés második fordulatában meghatározott megtagadási ok fennálljon, az alperest olyan fokú külső befolyásnak kellene fenyegetnie, amely az egyszerű kritikát meghaladja, ráadásul a veszélynek összefüggésben kell állnia a kért adattal, annak megismeréséből kell következnie. Az alperesnek konkrétan meg kellett volna jelölnie, hogy a perbeli adatok megismerése mivel és mennyiben veszélyeztetné a működését. Az előadottak alapján nem merült fel az alperessel szembeni további, a kritikus véleménycikket meghaladó külső befolyás lehetősége, így az adatok megismerésének megtagadása ezen okból is jogszerűtlen volt.
- [8] Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben kérte, hogy az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg és a keresetet utasítsa el. Másodlagosan kérte az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását.
- [9] Egyrészt arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság eljárási szabályokat sértett, mégpedig megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz való jogot, miután nem biztosított kellő lehetőséget a jogi álláspontja kifejtésére és tisztességtelen határidőt szabott a bizonyítási indítványa előterjesztésére. Ez a jogszabálysértés az ügy érdemére is kihatott, mivel az elsőfokú bíróság nem tudta kellően értékelni a jövőbeli döntés szempontjából releváns, összetett döntési rendszert. Álláspontja szerint az Infotv. 31. § (6) bekezdésében rögzített soron kívüli eljárás nem lehet korlátja annak, hogy a peres fél a jogait megfelelően gyakorolni tudja. Az elsőfokú bíróság az idézésben a tárgyalási időköz 3 napra rövidítette le. Ezt az évnél abban az időszakában küldte ki, amikor a munkarend nem a szokásos módon alakult, két ünnepnap és munkanap áthelyezés is volt, ami ellehetetlenítette, hogy az alperes legkésőbb a perfelvételi tárgyalás határnapját 3 nappal megelőzően ellenkérelmet terjesszen elő. Az Infotv. 31/A. § (2) bekezdése lehetőséget ad arra, hogy az alperes az ellenkérelmét a tárgyaláson adja elő. Ebből azonban nem következik, hogy nem lehet határidőt biztosítani a különös összetettséggű és bonyolultságú érvelés írásbeli előterjesztésére. A 2025. november 3-i tárgyaláson az alperes a folyamatos bírói kérdésekre tekintettel nem tudta a hulladékgyűjtési törvény szerinti kellő szabatoságot és logikát megtartani, aminek eredménye az lett, hogy az ítélet hiányosságoktól szenved. Nem tartja összeegyeztethetőnek a tisztességes eljáráshoz fűződő joggal az első tárgyaláson biztosított egy napos határidőt sem. A tárgyalást a bíróság délután fejezte be, az alperes pedig hatóság, amely hivatali határidőben működik, így az egy napos határidő szabályszerű teljesítése nem volt lehetséges. Nem összeegyeztethető a tisztességes eljáráshoz való joggal az sem, hogy a tárgyalások között két nap telt el, ami nem biztosított az alperesnek kellő felkészülési lehetőséget.
- [10] Másrészt eljárási szabálysértésként jelölte meg az alperes azt is, hogy megalapozatlanul jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, miszerint késedelmesen teljesítette az adatigénylést. Az ítélet rögzíti, hogy az adatigénylés teljesítésével összefüggésben a Ptk. 8:3. § nem alkalmazható. Ugyanakkor ebből nem következik automatikusan, hogy a szombati napon lejáró határidő hétfői teljesítése késedelmes lenne. Ezzel kapcsolatban az elsőfokú

bíróság indokolása ellentétes a polgári perrendtartásról szóló 2013. évi CXXX. törvény (Pp.) 346. § (4) és (5) bekezdésében foglalt kötelezettséggel. Az 1/2017. polgári jogegységi határozat által alkalmazhatónak minősített 4/2003. polgári jogegységi határozat rögzíti, hogy anyagi jogi határidő számítása esetében, ha a határidő utolsó napja munkaszüneti nap, a határidő csak az azt követő munkanapon jár le. Tehát az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe a Kúria jogegységi határozatát.

- [11] Érdemben az alperes arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság a felperes által kért adat közérdekűségének vizsgálatát a [18] és [19] bekezdésben nem a díjjavaslat vonatkozásában végezte el. Ezzel megsértette az Alaptörvény 39. cikk (2) bekezdését, az Infotv. 27. § (5) bekezdését és a Pp. 346. § (4) és (5) bekezdését. A koncesszori alvállalkozói adatok a hivatalra vetítetten miniszteri döntéselőkészítő adatok. Ehhez képest az elsőfokú bíróság nem ebből a megközelítésből vezette le, hogy közérdekű adatnak minősülnek-e a díjjavaslatban is figyelembe vett, a 14/2024. (XI. 29) MEKH rendeletben (IK rendelet) megjelölt adatok, hanem kizárólag a hivatal feladatköréből.
- [12] Ezenfelül arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság tévesen foglalt állást a kiadni kért adatok döntést megalapozó jellegével kapcsolatban, és megsértette a hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény (Ht.) 47/A. § (1) és (2) bekezdését, 53/N. § (4) bekezdését, a keretrendelet 11. § (2) és (3) bekezdését, 28. § (2) és (3) bekezdését, 29. § (1) bekezdését, valamint az Infotv. 27. § (6) bekezdését. A Ht. 47/A. § (1) és (2) bekezdése alapján a hulladékgyűjtési közszolgáltatási résztvevő ellátásáért fizetendő közszolgáltatási díj meghatározása során két döntéshozatal történik. A díjakat a miniszter állapítja meg, a hivatal hatásköre pedig arra terjed ki, hogy a díjmegállapítással kapcsolatos javaslatát a miniszter részére megküldi. A Ht. 53/N. § (1) és (2) bekezdése szerint ehhez figyelembe veszi az általa meghatározott indokolt költségeket. Így a hivatal díjjavaslata olyan munkaanyag, amelynek célja miniszteri döntés megalapozása, és ami önmagában semmilyen joghatással nem bír. A miniszter nem köteles a hivatal javaslatát elfogadni, így az önmagában nem is szolgál a díjmegállapítás alapjául. A keretrendelet 11. § (2) és (3) bekezdéséből, illetve 28. § (2) és (3) bekezdéséből következik, hogy a 2025. évre megállapított becsült indokolt költségeket 2026. évben az alperes felülvizsgálja, és a tervadatok és tényadatok közötti különbség esetén a következő árszabályozási ciklus, a 2027. január 1. és 2030. december 31. közötti ciklus időtartamára felosztva a különböztet figyelembe veszi. Tehát a felperes által kiadni kért adat ennek a jövőbeli döntésnek a megalapozásául szolgál, vagyis az Infotv. 27. § (6) bekezdés első fordulata megvalósul. Az elsőfokú bíróság maga is osztotta az alperesnek azon nézetét, hogy a kiadni kért adatok képlékenyek, azok módosulni fognak. Abból azonban nem a logikailag indokolt megállapításra jutott, vagyis arra, hogy jövőbeli döntés megalapozását szolgálják, hanem arra, hogy ezt a korrekciót az alperes maga szabta ki magának, ami nem lehet az információszabadság gátja. Olyan korlát azonban az Infotv. 27. § (6) bekezdéséből nem derül ki, hogy nem lehet megtagadási ok, ha olyan jogszabály alapozza meg a jövőbeni döntést, amelyet maga az adattal rendelkező hatóság hozott. Álláspontja szerint az Infotv. 27. § (6) bekezdés első fordulatára alapított alperesi érveléssel kapcsolatban az Infotv. 27. § (5) bekezdésének nincsen semmilyen relevanciája, erre az alperes nem is hivatkozott az ellenkérelmében. Az elsőfokú bíróság súlyosan megsértette a Pp. 346. § (4) és (5) bekezdését azzal, hogy a hulladékgyűjtési döntéshozatali rendszert egészében nem értékelte, vagyis nem értékelte a koncesszori alvállalkozói adatok szerepét a miniszter jövőbeli döntései viszonylatában.
- [13] Emellett az alperes kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem az Alkotmánybíróság döntése szerint folytatta le az érdekmérlegelési tesztet. Az Alkotmánybíróság gyakorlata, például 3069/2019. (VII. 16.) AB határozat szerint négyfokú tesztet kell az adatkezelőnek a döntéselőkészítő adatok esetében elvégeznie. Eszerint az elsőfokú bíróságnak az indokolását nem az alperes által felhozott érvekre kellett volna alapítania, hanem az AB által ismertetett érvek

mentén kellett volna a döntését meghoznia. Az alperes mérlegelte a megtagadáshoz fűződő közérdek és az információs szabadsághoz fűződő felperesi magánérdek egymáshoz való viszonyát, és arra jutott, hogy olyan képlékeny adatokról van szó, amelyek nyilvánosságra kerülésével téves következtetések vonhatók le. Ezzel befolyásolni lehet a teljes hulladékgazdálkodási ágazatot, különösen a koncessziós társaság és annak alvállalkozói közötti díjmegállapítást. Az alperesnek a díjmegállapításban feladattal bíró hatóságként pedig fontos a piaci egyensúly, a piaci szabadság fenntartása és felügyelete. A korrekciós eljárás lefolytatása előtt a még meg nem hozott jövőbeli döntés előkészítését szolgáló költségek részletes megismerése egyes szereplőket indokolatlan előnyökhöz juttatva, vagy éppen téves feltételezések miatt hátrányokat okozva az érintettek magatartását befolyásolná, a gazdasági verseny, a szerződési szabadság sérelmét eredményezhetné. A koncesszori alvállalkozók számára hivatkozási alapot teremthet a szerződéskötés során a fizetendő szolgáltatási díj mértéke tekintetében.

- [14] Az alperes hivatkozott az Infotv. 27. § (6) bekezdésének második fordulatra is, amely az adatigény megtagadásának másik jogalapja. Az igényelt adatok korrekció elvégzése előtti ismerete alkalmas lehet arra, hogy a hivatal törvényes működési rendjét, vagy feladat- és hatáskörének illetéktelen külső befolyástól mentes ellátását, így különösen az adatot keletkeztető álláspontjának szabad kifejtését veszélyeztesse. A HOSZ már eddig is számos esetben fordult a hivatalhoz, amely megkeresésekben a koncesszori alvállalkozói díjak mértékét kifogásolta, egyben olyan álláspontot fogalmazott meg, hogy a hivatal nem jár el objektíven, amivel az általa képviselt koncesszori alvállalkozók gazdasági helyzetét negatívan befolyásolja. Ez egy eklatáns példája annak, milyen módon lehetne befolyásolni a hivatal pártatlan tevékenységét. Hivatkozott a Kúria Pfv.IV.20.853/2025/7. számú ítéletében foglaltakra.
- [15] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.
- [16] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság eljárási szabálysértést nem követett el. Kiemelte, az anyagi pervezetés, így különösen a bizonyítási teher ismertetése rendkívül alapos és az alperesi oldalt segítő módon történt. Az alkotmánybírói és a bírósági gyakorlat teljesen egyértelmű abban, hogy a bizonyítás milyen fokát várja el az adatkezelőtől. Az alperesnek lehetősége lett volna más bizonyítási indítványokkal is igazolni az általa tett jogállításokat, így különösen az adatok nyilvánosságra hozatala által okozott aránytalan sérelmet. Az elsőfokú bíróság nem sértette meg a tisztességes eljárásból való jogot, hanem az Infotv. 31/A. §-ában írt rövid határidők szerint járt el. Kiemelte, hogy a Pp. (helyesen: Infotv.) 31/A. § (2) bekezdése kifejezetten kötelezi az alperest arra, hogy már a perfelvételi tárgyalásra az ügyre vonatkozó valamennyi okiratot és bizonyítási eszközt hozzon/hozza magával, az (1) bekezdés szerint pedig az érdemi tárgyalás a perfelvétel lezárását követően azonnal megtartható. Így az alperesnek a döntéselőkészítő jellegre alapított védekezés mellett nyilvánvalóan számolnia kellett azzal, hogy a tartalmi vizsgálat elengedhetetlen, és ennek megfelelően megtehetette volna az iratok előzetes csatolását, vagy azokat a tárgyalásra elhozhatta volna. Emellett hangsúlyozta, az alperesnek tartalmilag indokolnia kellett volna az adatigény elutasítását, tehát az érveit már a bírósági eljárás előtt össze kellett volna gyűjtenie. Egyébként az alperesi írásbeli előkészítő irat hiánya a felperest is hátrányos helyzetbe hozta, hiszen a tárgyaláson felkészülési idő nélkül kellett az alperes által előadottakra reagálnia.
- [17] Az alperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság azzal is eljárási szabályt sértett, hogy tévesen állapította meg az adatigény teljesítésére nyitva álló határidőt. Az elsőfokú bíróság kellő alapossággal megindokolta, hogy miért nem alkalmazhatóak a Ptk. határidőszámítást szabályozó rendelkezései, másrészt pedig ennek a kérdésnek nem volt az ügy érdemére kiható jelentősége, miután a keresetindítási határidő mindenképpen megtartott volt.

- [18] Az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást arról, hogy a per tárgya közérdekű adat. Az alperes közfeladatot ellátó szerv, a kért adatokat pedig nem vitásan a hivatal elnöke állapította meg. Egyébként, az alperesi hivatkozással szemben, nem az általa elkészített díjjavaslat, hanem az általa megállapított alvállalkozói költségek képezték a per tárgyát. Az, hogy ezek a tételek a miniszter számára készített díjjavaslatban is megjelennek, nem változtat az adatok közérdekű jellegén, mint ahogy az sem, hogy a miniszter ezek figyelembevételével vagy akár anélkül is hozhat további döntést.
- [19] Az alperes megtagadási okként egyrészt arra hivatkozott, hogy az Infotv. 27. § (6) bekezdésének megfelelően az adatok további döntés megalapozását szolgálják. Az Infotv. 27. § (6) bekezdése olyan adatok kiadásának megtagadását teszi lehetővé, amelyek az adott közfeladatot ellátó szerv saját feladat- és hatáskörébe tartozó jövőbeli döntést alapoznak meg (3069/2019. (VII. 16.) AB határozat [43] bekezdés). Az alperes azonban részben a miniszter jövőbeli döntésének megalapozására hivatkozik, ami nem vehető figyelembe. Azt is előadta, hogy a keretrendelet és a módszertani útmutató alapján az igényelt adatok utólagos korrekciójára fog sor kerülni, vagyis az adatok az alperes ezzel kapcsolatos saját jövőbeli döntését is megalapozzák. Az elsőfokú bíróság helyesen rögzítette, hogy ilyen esetben a jövőben meghozandó további döntéssel kapcsolatban az Infotv. 27. § (5) bekezdése szerinti mérlegelést is szükséges elvégezni (BDT2019. 3988). Az érdekmérlegelési teszt egyébként az Infotv. 30. § (5) bekezdéséből is következik, mely szerint, ha a közérdekű adat megismerése iránti igény teljesítésének megtagadása tekintetében a törvény az adatkezelő mérlegelését teszi lehetővé, a megtagadás alapját szűken kell értelmezni, és a közérdekű adat megismerésére irányadó igény teljesítése kizárólag abban az esetben tagadható meg, ha a megtagadás alapjául szolgáló közérdek nagyobb súlyú a közérdekű adat megismerésére irányuló igény teljesítéséhez fűződő közérdeknél. Tehát az elutasítás jogszerűsége önmagában abból, hogy az jövőbeli döntés megalapozását szolgálja, nem vezethető le, ez az értelmezés teljesen kiüresítené az információs szabadsághoz való jogot. A megtagadáshoz fűződő közérdekkel kapcsolatban az alperes arra hivatkozott, hogy az adatok képlékenyek. Ugyanakkor lényeges, hogy az alperes a kért adatokat az IK rendelet 1. számú mellékletében már nyilvánosságra hozta, csak nem a felperes által igényelt részletességgel. A nyilvánosságra hozott adatok is képlékenyek, vagyis utólagos korrekció tárgyai lesznek. Ugyanakkor azért szolgálja a közérdeket ezeknek az adatoknak a részletesebb közzétevése, mert – ahogy a HOSZ által publikált cikkben szerepel – a kiterjesztett gyártói felelősség hatálya alá tartozó alvállalkozói hulladékgazdálkodási tevékenységek anyagáramonként különbözőek, azaz a koncesszori alvállalkozók más költséggel végzik különböző hulladékgazdálkodási tevékenységeket. Hangsúlyozta, hogy a hulladékról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről szóló 2008/98/EK irányelv 8a. cikke kötelező érvénnyel rögzíti a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerekre vonatkozó általános minimumkövetelményeket. Ez alapján a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségeknek való megfelelés céljából fizetett pénzügyi hozzájárulás költségeit az érintett szereplők között átlátható módon kell megállapítani. Márpedig az IK rendelet 1. számú melléklete ezeknek az átláthatósági kritériumoknak nem felel meg. A felperes hangsúlyozta, a díjszabályozás áttételesen minden magyar háztartást érint, hiszen a díjakat végső soron a fogyasztók fizetik meg. Emiatt fokozott közérdek fűződik a díjmegállapítási folyamatok átláthatóságához. Az alperes azt adta elő, hogy az indokolt költségek jövőbeli korrekciójának ténye az adatok kiadása esetén a hulladékgazdálkodási piac szereplői közötti versenyt hátrányosan érintené. Azonban a piacon monopólium van, másrészt, ha lenne is piaci verseny, 2025. év vége felé a 2025. évi adatok nyilvánossága a piaci szereplők helyzetére már csak nagyon kis mértékben hatna ki. Felhívta a Fővárosi Ítéltábla 9.Pf.20.616/2023/7. számú eseti döntését, mely szerint az aránytalan sérelem megalapozottságának vizsgálata keretében értékelni kell az adott piac sajátosságait is.

- [20] Az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy az alperes nem jogszerűen utasította el a közérdekű adatok megismerése iránti igényt az Infotv. 27. § (6) bekezdés második fordulatára hivatkozással sem, vagyis azon az alapon, hogy az adatok megismerése a közfeladatot ellátó szerv feladat- és hatáskörének illetéktelen külső befolyástól mentes ellátását veszélyeztetné. Az alperes közfeladatot ellátó, közhatalmi pozíciót betöltő szervezet, a megtagadási ok fennállásához olyan fokú külső befolyásnak kellene fenyegetnie, amely az egyszerű kritikát meghaladja. Márpedig a perben ilyen szintű befolyásolás lehetősége nem merült fel. Az, hogy egy érdekvédelmi szervezet kritizálja egy költségvetési szerv működését, egy jogállamban semmiképpen sem minősülhet a közfeladatot ellátó szerv működése veszélyeztetésének. A felperes kiemelte, az információszabadság a kommunikációs alapjogok csoportjába tartozik és a demokratikus közéletben betöltött funkciója elválaszthatatlan kapcsolatban van a véleménynyilvánítás szabadságával. A közérdekű adatok megismerésének kifejezett és legitim célja a közhatalom ellenőrzése (21/2013. (VII. 19.) AB határozat, 2/2014. AB határozat, Emberi Jogok Európai Bírósága 18030/11. és 37374/05. számú határozat). Téves az alperesnek az az értelmezése, miszerint a bíróságnak érdekmérlegelési tesztként kizárólag a 3069/2019. (VII. 16.) AB határozat indokolásának [43]-[46] bekezdéseiben foglaltakat kellett volna alkalmaznia. Ebben a döntésben az Alkotmánybíróság a döntés megalapozását szolgáló adatok megismerhetőségével összefüggésben kialakította azon feltételeket, amelyek szükségesek és elégségesek a nyilvánosság alkotmányos korlátozásához. Ezek a szempontok az Infotv. 27. § (5) és (6) bekezdéseire történő hivatkozás esetén a 27. § (5) bekezdésében és 30. § (5) bekezdésében megfogalmazott érdekmérlegelési teszt alkalmazása előtt és nem helyett kell, hogy érvényesüljenek. Az Alkotmánybíróság a 4/2021. (I. 22.) AB határozatában kimondta, az információszabadság korlátozásánál a szükségesség szűkre szabott elismerését követően, az arányosság körében azt kell vizsgálni, hogy a kért adat nyilvánosságához vagy a megjelölt érték védelmét szolgáló elzárásához fűződik-e nagyobb társadalmi érdek ([88] bekezdés).
- [21] Az alperes fellebbezése nem megalapozott.
- [22] Az elsőfokú bíróság a keresetnek helyt adott, az alperes pedig teljes elutasítás iránt fellebbezett, így az ítéletnek nem volt a Pp. 358. § (5) bekezdésének megfelelően első fokon jogerőre emelkedett rendelkezése.
- [23] Az alperes részben eljárási szabálysértésekre hivatkozott. Bár ezt az alperes nem különítette el a fellebbezésében, azonban ezek a másodlagos, hatályon kívül helyezés iránti kérelmének indokaként szolgálhatnak. Az ítéletábra hangsúlyozza, a Pp. 381. §-a értelmében hatályon kívül helyezésnek csak akkor van helye, ha az elsőfokú bíróság az eljárás lényeges szabályait megsértette és ez az ügy érdemi eldöntésére kihatott, továbbá annak orvoslása a másodfokú eljárásban nem lehetséges vagy nem észszerű.
- [24] Az alperes eljárási szabálysértésként megjelölte, hogy az elsőfokú bíróság megsértette az Alaptörvényben biztosított tisztességes eljáráshoz való jogát a rövid tárgyalási időközzel, majd a tárgyalás rövid időre történt elhalasztásával. Az ítéletábra kiemeli, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog egy alkotmányos alapjog, amelynek érvényesülését polgári peres eljárások során a polgári perrendtartás, annak minden szabálya biztosítja. Ebből kifolyólag eljárási szabálysértésként a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmére hivatkozás nem elegendő, az alperesnek azt kellett volna megjelölnie, hogy a bíróság pontosan mely, konkrét eljárási szabályt tartalmazó normát sértett meg, illet azonban a fellebbezés nem tartalmaz. Az ítéletábra kiemeli, hogy a közérdekű adat kiadása iránti perre irányadó rendkívül rövid – és a bíróságra nézve is kötelező – határidőket nem az elsőfokú bíróság, hanem a jogalkotó

határozta meg az Infotv. 31. §-ában és 31/A. §-ában. Az alperes nem hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság ezeket az eljárási határidőket bármilyen módon megsértette volna, az pedig nyilvánvalóan nem jogszabálysértés, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási határidőket betartva járt el. A tárgyalási időköz sérelmezésére tekintettel az ítéletábra kiemeli, hogy az Infotv. 31/A. § (1) bekezdése értelmében a bíróság köteles a tárgyalást legkésőbb a keresetlevél előterjesztésétől számított 15. napra kitűzni. Egyébként pedig az alperes a fellebbezésében nem jelölt meg olyan nyilatkozatot, amelyet ne tudott volna az elsőfokú eljárás során előadni. A tárgyaláson az ellenkérelmét előterjesztette, és bár hivatkozott rá, hogy az álláspontja szerint nem lett olyan szabatos, ahogy szeretne volna, azt nem adta elő, hogy a korábban előterjesztett ellenkérelméből pontosan mi hiányzott. Így az ítéletábra csak arra a következtetésre tud jutni, hogy az elsőfokú bíróság által szabott rövid határidő nem hatott ki az ügy érdemére. Az alperes azt is kifogásolja, hogy az elsőfokú bíróság mindössze két nappal halasztotta el az első tárgyalást. A jegyzőkönyvből megállapítható, hogy az érdemi tárgyalást az elsőfokú bíróság azért halasztotta el, mert lehetőséget adott az alperesnek a kiadni kért adatok zártan történő becsatolására. Erre a 7. sorszámú jegyzőkönyv szerint sor került és az elsőfokú bíróság ezt bizonyítékként értékelte is, tehát az ezzel kapcsolatos eljárás megint csak nem hatott ki az ügy érdemére. Ezenfelül az ítéletábra kiemeli, hogy az Infotv. 31/A. § (2) bekezdése értelmében az alperes a perfelvételi tárgyalásra az ügyre vonatkozó valamennyi okiratot és egyéb bizonyítási eszközt köteles magával hozni. Miután az alperes a perbeli adatok döntéselőkészítő jellegére hivatkozott, a fenti szabályokból az következik, hogy az ezt igazoló iratokat – elsősorban a kért adatokat tartalmazó, zártan kezelendő iratot – az első tárgyalásra magával kellett volna hoznia, tehát az elsőfokú bíróság semmiképpen nem követett el az alperes terhére eljárási szabálysértést azzal, hogy a tárgyalást abból a célból elhalasztotta, hogy ennek ellenére megengedje számára a bizonyíték csatolását.

- [25] Az alperes eljárási szabálysértésként jelölte meg azt is, hogy az elsőfokú bíróság megalapozatlanul jutott arra a következtetésre, hogy az adatigényt késedelmesen teljesítette. Az ítéletábra megjegyzi, hogy miután az alperes az adatigénylést nem teljesítette, így valójában mind az alperes, mind az elsőfokú bíróság az adatigénylés megválaszolásával kapcsolatos határidőről fejtette ki az álláspontját. A hatályon kívül helyezés feltételei ezen állított eljárási szabálysértés esetén sem teljesülnek, lévén, hogy maga az elsőfokú bíróság is rögzítette, hogy függetlenül az ezzel kapcsolatos álláspontjától, a keresetindítási határidő megtartott volt, majd a keresetet érdemben vizsgálta. Ezzel együtt az ítéletábra a fellebbezésben foglaltakra tekintettel kiemeli, hogy az elsőfokú bíróság okfejtése teljes mértékben helyes. A Ptk. rendelkezései az Infotv.-ben szabályozott közérdekű adat kiadására irányuló igényre nem alkalmazandók, miután az nem polgári jogi, hanem közjogi, alapjogi igény. Ehhez képest nem érhető, hogy az alperes miért állítja, hogy az elsőfokú bíróság jogszabálysértően járt el, amikor nem alkalmazta a 4/2003. polgári jogegységi határozatot. A IV/2. pont alapján ugyanis egyértelmű, hogy a jogegységi határozat perindítási anyagi jogi határidőként az akkor hatályos Ptké.-ben, illetve a Munka Törvénykönyvében található határidőket vizsgálata. Nem általánosságban mondta ki, hogy bármilyen anyagi jogi határidőre irányadó az a szabály, hogy ha a határidő utolsó napja munkaszüneti nap, akkor a határidő a következő munkanapon jár le, hanem az akkor hatályos Ptké. és a Munka Törvénykönyve szabályaiból vonta le ezt a következtetést, amelyek valóban tartalmaztak is ilyen rendelkezést. Azonban a közérdekű adat kiadása iránti jogviszonyra – a fentieknek megfelelően – a Ptk. határidő számítási szabályai nem alkalmazandók, és a közérdekű adat kiadása iránti megelőző eljárás határidejének számítására irányadó szabályt sem az Infotv., sem más jogszabály nem tartalmaz. Ebből viszont nem következik más, mint az, hogy az Infotv.-ben meghatározott, az előzetes eljárásban előterjesztett kérelem megválaszolására irányadó határidő azon a napon jár le, amikor a meghatározott számú nap eltelt, függetlenül

attól, hogy az munkaszüneti nap vagy nem, miután nincs semmilyen olyan jogszabály, amely ettől eltérően rendelkezne, és kimondaná, hogy ebben az esetben a határidő meghosszabbodik és csak a következő munkanapon jár le.

- [26] Az alperes ezen felül eljárási szabálysértésként a Pp. 345. § (5) és (6) bekezdéseinek, azaz az indokolási kötelezettségnek a megsértésre hivatkozott minden olyan kérdésben, amelyet egyébként érdemben is támadott. Az ítélet tábla kiemeli, hogy ez a jogszabálysértés nem áll fenn, ha az elsőfokú bíróság a döntését megindokolta, miután az indokolási kötelezettség megsértése nem akkor következik be, amikor az indokolással valamelyik fél – vagy akár a másodfokú bíróság – nem ért egyet, hanem ha az indokok hiányoznak az elsőfokú ítéletből. Márpedig jelen esetben ez nincs így, az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének teljesskörűen eleget tett.
- [27] Minderre tekintettel eljárási szabálysértés nem állapítható meg, az ítélet hatályon kívül helyezésének a Pp. 381. §-a szerint nincs helye.
- [28] Az alperes anyagi jogi szabálysértésként egyrészt azt kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem megfelelően végezte el az adatok közérdekűségének vizsgálatát, mert nem vette figyelembe, hogy az indokolt költségek a miniszternek megküldött díjajavaslatban szerepelnek, és így miniszteri döntésselőkészítő adatok. Azonban annak, hogy egy adat döntésselőkészítő-e, semmilyen jelentősége nincs az adat közérdekűségének értékelése során. Az elsőfokú bíróság helyesen tette, hogy vizsgálta, a kért adatok az Infotv. 3. § 5. pontjában meghatározott fogalomnak megfelelően közérdekűek-e. Azt is helyesen állapította meg, hogy – figyelemmel arra, hogy az alperes közfeladatot ellátó szerv és a perben kért adatok pedig a közfeladatának ellátása során keletkeztek – a kért adatok tökéletesen megfelelnek az Infotv. 3. § 5. pontjában írt definíciónak, így közérdekű adatoknak minősülnek. Azt, hogy az adatok döntésselőkészítőek-e, a következő lépésben kell vizsgálni, amikor a bíróság arról dönt, hogy az egyébként közérdekűnek minősülő adatok esetén valamely, az Infotv.-ben vagy más törvényben írt megtagadási ok – döntésselőkészítő adat esetén az Infotv. 27. § (5) és (6) bekezdésében írt megtagadási ok – fennáll-e.
- [29] Az alperes a közérdekű adat megtagadásának indokaként az adatokkal kapcsolatban arra hivatkozott, hogy azok döntésselőkészítők, az Infotv. 27. § (6) bekezdésében foglalt megtagadási ok mindkét fordulata megvalósul, azaz az adat további jövőbeli döntés megalapozását szolgálja, illetve az adat megismerése a közfeladatot ellátó szerv törvényes működési rendjét vagy feladat- és hatáskörének illetéktelen külső befolyástól mentes ellátását veszélyeztetné.
- [30] Az ítélet tábla nem értett egyet azzal az alperesi hivatkozással, hogy a perbeli adatok megtagadása azért lehetséges, mert azok jövőbeli döntés megalapozását szolgálják. Az alperes által előadottak szerint ugyanis az történt, hogy az IK rendelettel az alperes megbecsülte, hogy 2025. évben a hulladékgazdálkodási területeken mennyi a koncesszori alvállalkozók indokolt költsége. Ezen becslés alapján készített egy díjajavaslatot, majd a miniszter megállapította a koncesszori alvállalkozók 2025. évi díját akként, hogy az alperesi díjajavaslat egyébként ebben őt nem kötötte. Az alperes azt is közölte, hogy mivel a 2025-re megállapított indokolt költség becsült összeg, ezért azt biztosítandó, hogy nem irreális díjat kapnak a koncesszori alvállalkozók, korrekciós folyamat van beépítve a rendszerbe. 2026. évben a tényleges 2025. évi – és egyébként a korábbi – adatokat is megvizsgálja az alperes, és amennyiben az általa korábban becsült költségek és a valós költségek között eltérés van, akkor erre figyelemmel 2027. évtől kezdődően – tehát a jövőbeli költségekben elszámolva – korrigálni fogja az

indokolt költségeket és így a javasolt díjakat. Ugyanakkor az alperes által előadott döntési rendszerből éppen az következik, hogy a perbeli adatokkal kapcsolatos döntést az alperes már meghozta. Az alperes már eldöntötte, hogy a koncesszori alvállalkozók 2025. évi költségeit mennyire becsüli, ez jelenik meg az IK rendeletben, és erre a döntésre tekintettel készítette a díjjavaslatot a miniszternek, aki már szintén döntött arról, hogy 2025. évre milyen díjban részesülhetnek a koncesszori alvállalkozók. Mindebből az következik, hogy a 2025. évi elszámolás, közte az indokolt költségek és a díjak – bár kétségtelenül becsült adatok alapján –, de már rögzítettek, az alvállalkozók a megállapított díjakért végzik a tevékenységüket. A 2025. évre becsült költségek összegén nem változtat az, hogy az alperes idővel, a korrekciós folyamat során, ellenőrizni fogja, hogy ez a becslése mennyiben felelt meg a valóságnak. Ekkor valóban fog ismét döntést hozni arról, hogy a 2025. évi indokolt költségeket kell-e korrigálni, de nem fogja a 2025. évi becsült költségeket tartalmazó döntését felülbírálni. Ebben a folyamatban a 2025. évi becsült indokolt költségek csak a szó köznapi értelmében minősülnek döntéselőkészítőnek, az Infotv. szerinti értelemben nem. Az Infotv. rendelkezésének célja az olyan típusú munkaanyagok, belső előkészítő anyagok nyilvánosságának korlátozása, amelyek alapján még nem született végleges döntés, ezért azok nyilvánosságra kerülése valóban téves, elhamarkodott következtetések levonására, vagy indokolatlan kritikákra adna alapot. Ahogy az Alkotmánybíróság a 12/2004. (IV. 7.) AB határozatában kimondta, a közérdekű adatok nyilvánosságának korlátozása csak akkor alkotmányos, ha az nem csupán formális szempontokon nyugszik, hanem a korlátozással szemben tartalmi követelmények is érvényesülnek, és a korlátozás addig marad fenn, amíg azt a tartalmi követelmények indokolják. Tehát a jövőbeli döntés megalapozását szolgáló adat vizsgálata során nem pusztán azt kell nézni, hogy a kérdéses adatokat felhasználják-e bármilyen jövőbeli döntési folyamatban – miután ez pusztán formális vizsgálat –, hanem tartalmilag értékelni kell, hogy ezek valóban olyan belső előkészítő anyagok-e, amelyek egy korábbi döntés során nem véglegesedtek. Ez utóbbi esetben ugyanis csak formális megközelítésben tekinthetők a jövőbeli döntést előkészítő adatnak, valójában azok egy már meghozott döntést jelenítenek meg. Jelen perben a kért adatok már nem munkaanyagok, hanem azok alapján zajlik az alvállalkozók elszámolása. Az IK rendeletben az indokolt költségeket maga az alperes is nyilvánosságra hozta aggregált formában, nem olyan részletességgel, mint ahogy azokat a felperes kéri. Egy már meghozott döntés adatai pedig nem válnak újra döntéselőkészítő adattá azért, mert akár az alperes, akár egy másik szerv az adatokat utólag valamilyen szempontból felülvizsgálja vagy értékeli, jelen esetben a becsült adatokat utólag összeveti a tényadatokkal. Ebből kifolyólag a jelen perben kért adatok nem minősülnek jövőbeli döntés megalapozását szolgáló adatnak.

- [31] Tekintettel arra, hogy a perbeli adatok jövőbeli döntés megalapozását nem szolgálják, az Infotv. 27. § (5) bekezdésében írt érdekmérlegelési teszt elvégzésére végül nincs szükség. Ezzel együtt az ítéletábra a fellebbezésben foglaltakra tekintettel megjegyzi, téves az alperesnek az az álláspontja, hogy az elsőfokú bíróságnak ennek során nem az alperes által felhozott érvekre kellett volna tekintettel lennie. A közérdekű adat kiadása iránti perben – figyelemmel az Infotv. 31. § (2) bekezdésére – az alperes feladata, hogy az általa hivatkozott érdekmérlegelési teszt 1. és 4. pontjában írtak ténybeli alapját, illetve az azzal kapcsolatos jogi érvelést megjelölje. Tehát ha az alperes döntéselőkészítő adatra hivatkozik, akkor a megtagadási ok megalapozásául az alperesnek kell előadnia, hogy pontosan mely konkrét döntéshozatali eljáráshoz kapcsolódik az adat, és annak a kiadása milyen okból befolyásolja a döntés meghozatalát vagy a szerv működését. Az ezt megalapozó tényeket és érvelést nem a bíróságnak kell felderítenie, ezt a fél nyilatkozata hiányában nem is tudja megtenni, lévén, hogy az alperes döntéshozatali folyamatait és működését hivatalból nem ismeri. Ezzel szemben az adat kiadását megtagadni kívánó fél feladata, hogy tényekkel alátámasztott jogi

érveléssel levezesse azt, hogy az érdekmérlegelési teszt eredményeképpen miért az adat kiadásának megtagadásához fűződik a súlyosabb közérdek. Az ítélet tábla megjegyzi, hogy az alperes az ellenkérelmében és a fellebbezésében is következetesen az adat megtagadásához fűződő közérdeket az adat kiadásához fűződő magánérdekkel kívánta szembeállítani, ugyanakkor az információs szabadság és ezen keresztül a véleménynyilvánítási jog gyakorlásához való jog szintén közérdek, tehát a mérlegelés során nem közérdeket és magánérdeket, hanem két közérdeket kell összevetni, ahogy ezt az Infotv. 27. § (5) bekezdése is tartalmazza. Az alperes az adat megtagadásához fűződő közérdekről azt adta elő, hogy a kért adatok képlékenyek, azok részletes megismerése egyes piaci szereplőket indokolatlan előnyhöz juttatna vagy téves feltételezésekre indítana. Ezzel kapcsolatban az ítélet tábla kiemeli, hogy a piaci szereplők az indokolt költségek összesített összegét nyilvánvalóan ismerik, miután azt maga az alperes hozta nyilvánosságra az IK rendeletben. Azt is pontosan tudják, hogy – akár figyelembe véve az alperes javaslatát, akár nem – a miniszter milyen mértékű díjakat állapított meg és ők maguk milyen díjban részesülnek 2025. évre. Emellett mostanra azzal is tisztában vannak, hogy melyek a tevékenységük végzésének a 2025. évi tényleges költségei. Ezen ismereteket figyelembe véve az ítélet tábla nem látja, hogy az alperes által becsült indokolt költségek részletesebb ismeretében az alvállalkozók milyen téves következtetésekre ragadtatnák magukat, vagy a nyilvánosságra hozott indokolt költségek részletezése milyen módon lenne alkalmas a piac befolyásolására. Ezzel kapcsolatban az alperes konkrétumokat nem adott elő, pedig a fent kifejtettek szerint ez az alperes feladata lenne.

[32] Az Infotv. 27. § (6) bekezdése második fordulatainak megfelelően az adatok kiadása megtagadható akkor is, ha az adatok megismerése az alperes törvényes működési rendjét, vagy feladat- és hatáskörének illetéktelen külső befolyástól mentes ellátását veszélyeztetné. Az alperes a szabad működési rendjének, illetve a szabad döntéshozatalának veszélyeztetését abban látta, hogy a hulladékgazdálkodó szervezetek érdekképviselői szervezete egyrészt többször megkereste, másrészt a tevékenységét kritizálta. A Fővárosi Ítélet tábla teljes mértékben egyetért az elsőfokú bíróság által ebben a kérdésben kifejtettekkel. Az alperesnek mint közfeladatot ellátó szervnek a tevékenységével kapcsolatban kifejtett kritikákat tűrnie kell. Az ítélet tábla a felperes hivatkozásával egyezően kiemeli, hogy a közérdekű adatok megismerésének kifejezett célja a közhatalom ellenőrzése és a megszerzett adatok alapján a véleménynyilvánítási jog megalapozott gyakorlása. Így ezen jog gyakorlása nem minősülhet olyan, az érintett szerv működését veszélyeztető tevékenységnek, amely az adatok megtagadását tenné lehetővé. Tehát önmagában az, hogy egy érdekvédelmi szervezet nem ért egyet az alperes döntéseivel és ennek hangot is ad, teljes mértékben jogszerű tevékenység. Emellett az alperes nem vezette le, hogy egy érdekvédelmi szervezet kritikája miért alkalmas arra, hogy a működését vagy a szabad döntéshozatalát veszélyeztesse, milyen okból bír egy alperestől független, nem állami szervezet által megfogalmazott bármilyen vélemény ilyen jelentős mértékű behatással az alperes tevékenységére.

[33] Az alperes által hivatkozott Pfv.20.853/2025/7. számú kúriai döntésben foglaltak a jelen ügyre nem irányadóak, miután lényeges eltérés van a két eljárás tényállása között. A másik ügyben ugyanis nem arról volt szó, hogy mindenki által tudottan becsült adatok kiadását kérte a fél, hanem olyan beszámoló kiadását, amelyben elvileg az adott év valós mennyiségi tényadatai szerepelnek. Ezzel szemben adta elő az alperes abban a perben azt – amely hivatkozást a Kúria elfogadott –, hogy a 2023. évi mennyiségi adatok a hulladékgazdálkodás átmeneti szabályaira tekintettel, abban az évben nem tükrözik a valóságot, ezért önmagukban téves következtetésekre adhatnak alapot. Jelen esetben azonban, ahogy az ítélet tábla fentebb már kifejtette, olyan részadatok közléséről van szó, amelyek összesített adatait egyrészt az

alperes már nyilvánosságra hozta, másrészt minden szereplő számára nyilvánvaló és tudott, hogy ezek nem a valóságot tükröző, hanem előzetesen becsült adatok. Így a téves következtetések levonásának veszélye jelen esetben nem áll fenn.

- [34] Minderre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdésének megfelelően helybenhagyta.
- [35] Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 364. §-a alapján alkalmazandó 83. § (1) bekezdésének megfelelően köteles megtéríteni a felperes által igényelt ügyvédi munkadíjat. Ennek összegét az ítéltábla 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja és a keresetlevélhez csatolt megbízási szerződés szerint a felszámítottal egyezően állapította meg.
- [36] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57. § (1) bekezdés o) pontja alapján illetékmentes.

Budapest, 2026. február 3.

Dr. Hóbl Katalin s. k.
a tanács elnöke

Dr. Szabó Csilla s. k.
előadó bíró

Dr. Istenes Attila s. k.
bíró